

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992⁽¹⁾, navnlig artikel 8 og 9, samt artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den anvender et kriterium, der udelukkende er kvantitativt, ved bedømmelsen af den erhvervsmæssige karakter for så vidt angår privatpersoners besiddelse af forarbejdet tobak, der hidrører fra andre medlemsstater, idet dette kriterium anvendes pr. individuelt køretøj (og ikke pr. person) og samlet for alle tobaksvarer, hvorved privatpersoner ganske enkelt hindres i at importere tobaksvarer, der hidrører fra en anden medlemsstat, når mængden overstiger to kilo pr. individuelt køretøj.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

For det første foreholder Kommissionen Den Franske Republik, at denne anvender et kriterium, der udelukkende er kvantitativt, ved fastlæggelsen af, hvornår der foreligger en overtrædelse, hvorimod de mængder, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, i det nævnte direktiv 92/12 (og i artikel 32, stk. 3, i direktiv 2008/118⁽²⁾) udelukkende er vejledende og under ingen omstændigheder kan udgøre den eneste faktor, der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om tobakken reelt besiddes til erhvervsmæssige formål eller er til eget brug for den privatperson, der transporterer tobakken.

Kommissionen har endvidere anført, at de tærskler på 1 og 2 kg, der er fastsat i skattelovens artikel 575 G og H, gælder for alle de produkter (cigaretter, røgtobak, cigarer etc.), der besiddes, mens de minimumsmængder, der er fastsat i direktiverne, er vejledende kumulative mængder, der er fastsat for hver kategori af tobaksvarer.

Kommissionen har endvidere anført, at den franske lovgivning indfører begrænsninger pr. køretøj, og ikke pr. person, hvilket fører til, at de mængder, der transporteres med et og samme køretøj, ganske enkelt kumuleres, uafhængigt af hvor mange personer der befinder sig i køretøjet.

For det andet har Kommissionen påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 34 TEUF, for så vidt som de nationale bestemmelser forhindrer import af visse mængder tobaksvarer til Frankrig fra en anden medlemsstat, selv om disse mængder er til besidderens eget brug. Disse bestemmelser udgør dermed »foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner«, der har til formål at behandle varer, der hidrører fra andre medlemsstater, mindre fordelagtigt, eller som har en sådan virkning.

For det tredje har Kommissionen afvist de begrundelser, som sagsøgte har påberåbt, og som navnlig vedrører manglende harmonisering på skatteområdet på europæisk plan, samt

behovet for at sikre formålet om at beskytte den offentlige sundhed ved at styrke bekæmpelsen af tobaksrygning.

- (¹) Rådets direktiv 92/12/EØF af 25.2.1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, EFT L 76, s. 1.
(²) Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF, EUT L 9, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Haarlem (Nederlandene) den 16. maj 2011 — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Sag C-227/11)

(2011/C 226/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de [...] nævnte aktive netværksanalyserer [af type J6801B) tariferes i position 9030 40 eller i position 9031 80?
- 2) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 129/2005 af 20. januar 2005⁽¹⁾ [...] ugyldig, fordi Kommissionen i denne forordning med urette har tariferet de i punkt 3 og 4 nævnte netværksanalyserer i position 9031 80 39 i stedet for i position 9030 40?

(¹) Om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur og om ændring af forordning (EF) nr. 955/98 (EUT L 25, s. 37).

Sag anlagt den 19. maj 2011 — Den Franske Republik mod Europa-Parlamentet

(Sag C-237/11)

(2011/C 226/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og A. Adam, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 2011 om Europa-Parlamentets mødekalender 2012 annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har påberåbt sig et enkelt anbringende til støtte for sit søgsmål vedrørende dels tilsidesættelse af protokol nr. 6 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester, vedlagt som bilag til TEU og TEUF, og af protokol nr. 3 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester, der er knyttet til Euratom-traktaten, dels manglende opfyldelse af Domstolens dom af 1. oktober 1997, Frankrig mod Parlamentet (sag C-345/95, Sml. I, s. 5235).

Den franske regering har gjort gældende, at Europa-Parlamentet ved at beslutte at afkorte to ud af de tolv månedlige plenarmøderækker, som hvert år skal afholdes i Strasbourg, fra 4 til 2 dage, og at de i 2012 skal finde sted i den samme uge i oktober måned, har det omgået reglerne om, at de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken, skal afholdes i Strasbourg. Den anfægtede afgørelse indebærer i realiteten, at et af de tolv månedlige plenarmøderækker, som hvert år skal afholdes i Strasbourg, afskaffes. Det eneste formål hermed er således at mindske varigheden af europaparlamentarikernes tilstedeværelse i Europa-Parlamentet uden at være begrundet i en intern tilrettelæggelse af institutionens arbejde.

Sag anlagt den 19. maj 2011 — Den Franske Republik mod Europa-Parlamentet**(Sag C-238/11)**

(2011/C 226/25)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Den Franske Republik (ved Belliard, G. de Bergues og A. Adam, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 2011 om Europa-Parlamentets mødekalender 2013 annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har påberåbt sig et enkelt anbringende til støtte for sit søgsmål vedrørende dels tilsidesættelse af protokol nr. 6 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester, vedlagt som bilag til TEU og TEUF, og af protokol nr. 3 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester, der er knyttet til Euratom-traktaten, dels manglende opfyldelse af Domstolens dom af 1. oktober 1997, Frankrig mod Parlamentet (sag C-345/95, Sml. I, s. 5235).

Den franske regering har gjort gældende, at Europa-Parlamentet ved at beslutte at afkorte to ud af de tolv månedlige plenarmøderækker, som hvert år skal afholdes i Strasbourg, fra 4 til 2 dage, og at de i 2013 skal finde sted i den samme uge i oktober måned, har det omgået reglerne om, at de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken, skal afholdes i Strasbourg. Den anfægtede afgørelse indebærer i realiteten, at et af de tolv månedlige plenarmøderækker, som hvert år skal afholdes i Strasbourg, afskaffes. Det eneste formål hermed er således at mindske varigheden af europaparlamentarikernes tilstedeværelse i Europa-Parlamentet uden at være begrundet i en intern tilrettelæggelse af institutionens arbejde.

Appel iværksat den 19. maj 2011 af Siemens AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-110/07, Siemens AG mod Europa-Kommissionen**(Sag C-239/11 P)**

(2011/C 226/26)

*Processprog: tysk***Parter**

Appellant: Siemens AG (ved Rechtsanwältin Doktor I. Brinker, Doktor C. Steinle og Doktor M. Hörster)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Rettens dom (Anden Afdeling) af 3. marts 2011 i sag T-110/07, ophæves i det omfang den vedrører appellanten.
- 2) Kommissionens beslutning af 24. januar 2007 (sag COMP/E/38.899 — gasisoleret koblingsudstyr) annulleres delvist, for så vidt angår appellanten. Subsidiært, annulation af den bøde appellanten er blevet pålagt ved beslutningen eller nedsættelse heraf.
- 3) Subsidiært i forhold til påstand nr. to hjemvises sagen til fornyet behandling ved Retten i overensstemmelse med Domstolens dom.